

være gavnligt i flere Henseender, at det ikke bliver paaktrojeret nogen bestemt Ordning, og at de forskjellige kommunale Repræsentationer kunne raadføre sig med hinanden og lære af Erfaringen, saaledes at man ad Erfaringens Vej efterhaanden kunde komme fra det mindre Gode til det Bedste. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, der af de to ærede Herrer ere stillede til §§ 3, 8 og 17, samt det af mig til sidst nævnte stillede Ændringsforslag — Jeg har endnu kun tilbage at omtale et Ændringsforslag, som jeg har stillet til § 16. Forslaget er aldeles selvfølgerigt og gaar kun ud paa at forebygge, at Valghandlingen skal blive sluttet ved en Slags Ovrerrumpling af Valgbestyrrelsens Formand, idet denne, naar han ser, at der ikke er flere til Stede, pludselig afflutter Valghandlingen. Der maa først ske en Opfordring, paa samme Maade som det staar i Rigsdagens Valglov og flere andre Steder. Det er kun denne lille Ændring, jeg har tilladt mig at foreslaa til § 16.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Det skulde glæde mig, dersom alle Indsigelser fra Thinget og fra — ja, jeg tør vel ikke gaa videre — mod det af mine ærede Medforslagsstillere og mig indbragte og til Forhandling foreliggende Forslag havde fundet deres Udtryk i de Ændringsforslag, der nu foreligge ved Lovforslagets 2den Behandling, i saa Fald vilde der være grundet Haab om, at Thinget for sit Vedkommende kunde blive stjønt enigt om en Forandring i de nu bestaaende Bestemmelser om disse Valg. Jeg skal først erklære til det ærede Medlem fra Horsens (Bajer), at jeg paa Forslagsstillerens Begne kan anbefale hans Ændringsforslag til § 16, idet dette er en Ændring, der tydeliggjør Forholdet, og som for Resten ogsaa er i Overensstemmelse med Udtrykkene i andre Love. Nødvendig er den ikke, men kan den tydeliggjøre Forholdet, er den i alt Fald ikke til Skade. — Jeg havde ikke troet, at det ærede Medlem fra Ringsted (Sauridsen) og Skanderborg (S. Sørensen) vare saa rædde for Kvinden, at de tro, at hun vil vende op og ned paa Kommunalraadene, hvis hun bliver valgbar, thi Sagen er den, at hun jo maa have Nogle til at vælge sig for at komme ind, og selv om hun ogsaa kommer ind, hvorfor skulde der være være noget Fare for hunden dermed? Det er Mandens Svaghed, de ærede Medlemmer frygte for mere end for Kvindens Styrke, naar de ville negte Kvinden Valgbarhed ved denne Leilighed, medens de ellers ved andre Leiligheder have talt for den, f.

Er for hendes Valgbarhed til at sidde i Skolekommissionerne og hendes Valgbarhed med Hensyn til Bestyrelsen af de fattiges Kasse. Jeg forstaar ikke dette rigtig, men jeg skal iøvrigt ikke opholde mig videre ved det. Jeg vil foreslaa dem, hvis deres Forslag bliver vedtaget, at de da, medmindre det retter sig af sig selv, ville skrive Indberet med „e“ i Stedet for med „G“, ellers kunde det jo betyde, at der ogsaa var Grændser for, hvilke Mænd, der skulde være valgbar — det lille e's Mænd maatte ikke komme med — men jeg ser deri en saadan Principforandring i vårt Forslag, at jeg vilde beklage, om Thinget ved Afstemningen vilde godkjende det. Jeg finder det saa naturligt, at vi i den Henseende komme til at holde Trup og følge saa smaat efter med lignende Bestemmelser som dem, der ere vedtagne i andre Stater. Det er kun et lille Skridt fremad paa Banen til Sigestillelse for Kvinden i det offentlige Liv. Her gjælder det kun de kommunale Anliggender, og hvad vilde de Herrer saa sige, naar hun bliver valgbar til dette Thing? Tro De, at det vil blive til Skade for det offentlige Liv? Jeg bevidler det meget og tror tværtimod, at vi blive langt flikkligere end nu, og blive vi det ikke, blive vi dog nødte til at lade, som om vi vare det. Naar den ærede Ordfører for disse Forslagsstillere til §§ 2, 3, 8 og 17 ikke forstaar § 1, saa skal jeg give ham en Oplysning, naaget jeg frygter for, at det vil styrke hans Rædsel for Kvinden endnu mere. Der forlanges i § 1 den ene positive Bestemmelse for Mand og Kvinde, at de skulle have fylt det 25de Aar, og den anden, at de skulle have udredet Stat. Sag have vi desuden tre andre Bestemmelser, nemlig at de skulle have egen Husstand, dersom de staa i privat Tjenesteforhold, at de ikke maa have nydt Fattigundersstøttelse og ikke være ude af Raadighed over deres Bo. Det er altsaa fuldstændig Sigestillelse mellem Mænd og Kvinder. Men da den gifte Kvinde efter vor Lovgivning i Realen ikke har Særete eller Raadighed over Boet, og som Folge deraf heller ikke svarer Skat, saa er hun, saa længe dette Forhold vedvarer, udelukket fra Valgret. Bestemmelsen har imidlertid den Fordel, at hvis vi komme til en anden og fornuftigere Ordning af dette Forhold, ifølge hvilket hun bliver berettiget til at have Særete og til at indtage en særlig Formuestilling, altsaa ogsaa bliver et Objekt for Stattepaalæg, saa træder hun uden nye Bestemmelser i Valgloven ind i de Rettigheder, som § 1 giver. Og jeg formener, at hun allerede nu ved Ægtepagt, naar hun altsaa har en be-